

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 1397/05
09.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Gazivode, predsednika veća, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz čl.245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Valjevu i branioca optuženog A, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Valjevu K.19/05 od 27.05.2005. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP, dana 09.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Povodom žalbi Okružnog javnog tužioca u Valjevu i branioca optuženog AA, a po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Valjevu K.19/05 od 27.05.2005. godine, samo u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela, tako što Vrhovni sud nalazi da se u radnjama optuženog AA opisanim u izreci prvostepene presude stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz čl.246. stav 4. u vezi stava 3. Krivičnog zakonika ("Sl.glasnik RS", br.85/05 od 06.10.2005. godine), pa optuženog AA za to krivično delo OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 5 - pet meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 20.12.2004. godine do 27.05.2005. godine, a žalbe Okružnog javnog tužioca u Valjevu i branioca optuženog AA ODBIJAJU kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Valjevu K.19/05 od 27.05.2005. godine optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz čl.245. stav 3. OKZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 - pet meseci u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 20.12.2004. godine do 27.05.2005. godine; od optuženog AA oduzeta je opojna droga "heroin" u količini od 0,79 grama, na osnovu čl.69. i 245. stav 5. OKZ; optuženi je obavezan da u korist budžetskih sredstava suda na ime paušala plati iznos od 10.000,00 dinara u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude, izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Valjevu zbog odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi osuditi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da se presuda preinači i optuženi na osnovu čl.355. tač.3. ZKP oslobodi od optužbe ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje; žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda budu obavešteni optuženi i branilac.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.1560/05 od 26.08.2005. godine predložio je da se žalba Okružnog javnog tužioca u Valjevu uvaži i prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi AA osuditi na strožu kaznu, a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca podneo je branilac optuženog, advokat AA, s predlogom da se žalba tužioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud Srbije je održao sednicu veća u smislu čl.375. ZKP u odsustvu uredno obavještenih Okružnog javnog tužioca, optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, razmotrio je spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom pa je po oceni navoda žalbi našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. ZKP).

Žalbom branioca optuženog prvostepena presuda se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Pri tome se ističe da izvedeni dokazi ne ukazuju na tvrdnju suda da je optuženi držao drogu za sopstvenu upotrebu. Naprotiv, to poriče optuženi a i njegova majka ĐĐ, navodeći da zna čija je droga ali da ne želi da kaže. Pri tome, po žalbi i svedoci BB, VV i GG, čiji se iskazi citiraju, ne potvrđuju da je optuženi pronađenu drogu koristio za ličnu upotrebu što ne tvrdi ni devojka optuženog svedokinja DD, pa sve navedeno ukazuje da u pobijanoj presudi nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama. I na kraju, po žalbi, sud selektivno ocenjuje odbranu optuženog, prihvatajući je u delu koji se odnosi na događaj u Gradskom parku na __, a ne prihvatajući je u pogledu držanja droge, koja je pronađena u stanu njegove majke, što je nerazumljivo.

Vrhovni sud nalazi da je žalba branioca optuženog neosnovana. Pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama u pogledu izvršenja krivičnog dela u pitanju, a isti se zasnivaju na pravilnoj oceni odbrane optuženog i svedoka na koje žalba ukazuje, pri čemu činjenično stanje nije dovedeno u sumnju.

Naime, svedoci BB, VV i GG su na veoma jasan način opisali da je pronađena droga u prostoriji u kojoj je boravio optuženi. Pri tome je svedok BB izjavio da je paketić koji je on pronašao bio na potpuno vidnom mestu, svedok VV je naveo da je on lično u delu sobe između kreveta i police uočio zgužvanu foliju od kutije od cigareta koju je podigao sa poda i otvorio, te je tu bilo još pet spakovanih paketića, a svedok GG na veoma detaljan način opisuje gde je i kako on pronašao drogu, kako je to opisano na str.4. stav poslednji obrazloženja presude. Stoga je prvostepeni sud ceneći iskaze navedenih svedoka u ovom pogledu, odbranu optuženog nije prihvatio u delu gde pominje da ništa ne zna o šest paketića u kojima je bila upakovana droga "heroin" a koji su pronađeni baš u njegovoj sobi, te dao valjane razloge na str.3. stav poslednji obrazloženja presude koji potvrđuju da je optuženi neovlašćeno, radi lične upotrebe, u prostorijama stana svoje majke, držao opojnu drogu "heroin". Pri tome sud je pravilno ocenio iskaz svedokinje ĐĐ, majke optuženog, dajući o tome razloge na str.6. stav 2. i 3. obrazloženja, kao i iskaz svedokinje DD koja nema saznanja o tome da li je optuženi u spornom periodu držao i uživao drogu.

Ostali žalbeni navodi branioca optuženog, kojima se prvostepena presuda osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nisu od bitnog značaja za ishod krivičnog postupka.

Međutim, kako je posle donošenja prvostepene presude dana 01.01.2006. godine stupio na snagu Krivični zakonik ("Sl.glasnik RS" br.85/05 od 06.10.2005. godine), u daljem tekstu KZ, po kojem se u radnjama opisanim u izreci prvostepene presude stiču zakonska obeležja krivičnog dela iz čl.246. stav 4. u vezi stava 3. a kojim članom je propisano da se optuženi može osloboditi od kazne, što je za optuženog blaže od kazne propisane čl.245. stav 3. OKZ - novčane kazne ili zatvora do 3 - tri godine, to je Vrhovni sud primenio Krivični zakonik kao blaži za optuženog, shodno odredbi čl.5. stav 2. KZ.

Stoga je ovaj sud u odnosu na optuženog, a postupajući u smislu čl.380. stav 1. tač.2. ZKP, preinačio prvostepenu presudu po službenoj dužnosti u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela nalazeći da se u radnjama optuženog AA stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela iz čl.246. stav 4. u vezi stava 3. Krivičnog zakonika.

Zato se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog o tome da nije dokazano da je AA izvršio krivično delo u pitanju sa predlogom da bude oslobođen od optužbe po osnovu iz čl.355. tač.3. ZKP, pokazuju neosnovanim.

Kako je optuženi preinačenjem prvostepene presude u pogledu pravne kvalifikacije dela oglašen krivim za krivično delo iz čl.246. stav 4. u vezi stava 3. Krivičnog zakonika, on je ovom presudom osuđen na istu kaznu zatvora kao i u prvostepenoj u trajanju od 5 - pet meseci sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru. Prilikom odmeravanja kazne sud je imao u vidu olakšavajuće okolnosti, obzirom da je optuženi lošeg zdravstvenog stanja i boluje od "hepatitisa C", što je vidljivo iz medicinske dokumentacije u spisima, te da je od izvršenja krivičnog dela proteklo izvesno vreme, jer je delo izvršeno 2004. godine. Međutim, otežavajuća okolnost koja se odnosi na raniju osuđivanost optuženog za isto krivično delo iz čl.245. stav 1. KZ SRJ za koje je bio osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 9 - devet meseci ukazuje da nema razloga za oslobođenje od kazne optuženog bez obzira što Krivični zakonik predviđa takvu mogućnost, niti da postoje razlozi za izricanje kazne zatvora u dužem ili kraćem vremenskom trajanju. Dakle, po nalaženju ovoga suda ovako izrečena kazna zatvora je dovoljna i nužna za ostvarivanje u zakonu predviđene svrhe kažnjavanja iz čl.42. KZ.

Zato se suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju kao i oni na koje ukazuje žalba branioca optuženog sa predlogom oslobođenja od krivične odgovornosti pokazuju neosnovanim.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta opojne droge zasniva se na pravilnoj primeni odredbe čl.69. i čl.245. stav 5. OKZ koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela i u saglasnosti je sa odredbom čl.87. stav 1. i čl.246. stav 7. sada važećeg Krivičnog zakonika, pa se zakonitost i pravilnost izricanja iste ni žalbama ne dovodi u sumnju.

Sa iznetih razloga, a na osnovu čl.391. stav 1. ZKP i čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Gazivoda, s.r.

Z a p i s n i č a r

Svjetlana Nikolić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg